

Etusivu>Kanteen nostaminen>Sovittelu>**Sovittelu EU-maissa**

Sovittelu EU-maissa

Italia

Riita-asiaa ei välttämättä tarvitse viedä tuomioistuimeen, vaan sen voi pyrkiä ratkaisemaan sovittelulla. Sovittelussa on kyse vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta, jossa sovittelija auttaa riidan osapuolia pääsemään sovitteluratkaisuun. Viranomaiset ja oikeusalan ammattilaiset pitävät sovittelua erityisen tehokkaana menetelmänä.

1. Keneen pitäisi ottaa yhteyttä?

Sovittelu siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa on otettu Italiassa käyttöön [asetuksella nro 28/2010](#). Tarkoituksena on edistää siirrettävissä olevia oikeuksia (*diritti disponibili*) koskevien riita-asioiden ratkaisua tuomioistuimen ulkopuolella.

Sovittelusta vastaavat julkiset tai yksityiset sovitteluelimet, jotka on merkitty oikeusministeriön ylläpitämään sovittelua tarjoavien elinten rekisteriin (*registro degli organismi di mediazione*).

Kaikki sovittelua koskevat tiedot saa [oikeusministeriön verkkosivustolta](#).

Oikeusministeriön verkkosivustolla on julkaistu luettelo [valtuutetuista sovitteluelimistä](#).

Sivuston kautta voi etsiä haluamansa sovitteluelimen ja kääntyä siihen kuuluvien sovittelijoiden puoleen. Lisätietoja on saatavilla suoraan eri sovitteluelinten vastuuhenkilöiltä.

2. Millä aloilla sovittelu on käytettävissä ja/tai sen käyttö on yleisintä?

Sovitteluelimet voivat auttaa ratkaisemaan tuomioistuimen ulkopuolella erilaisia siviili- ja kauppaoikeudellisia riita-asioita, jotka koskevat siirrettävissä olevia oikeuksia. Italiassa sovittelu on edellytyksenä menettelyn aloittamiselle riita-asioissa, jotka koskevat yhteisomistusta, esineoikeuksia, jakamista, perintöasioita, perhesopimuksia, vuokrausta, omaisuuden lainausta, yritysvuokrausta, korvauksia vahingosta, joka on syntynyt sairaan- tai terveydenhoidollisesta vahinkovastuusta tai lehdistössä tapahtuneesta tai muusta julkisesta kunnianloukkauksesta, vakuutuksia, pankkiasioita ja rahoitus sopimuksia. Tällaisissa tapauksissa osapuolella on oltava asianajaja. Sovittelu voi olla vapaaehtoista tai tuomioistuimen määräämää tai perustua osapuolten sopimusvelvoitteisiin.

3. Onko sovittelussa noudatettava erityisiä sääntöjä?

Siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa käytettävää sovittelua säännellään tätä nykyä [asetuksella nro 28/2010](#) (sellaisena kuin se on muutettuna

21. kesäkuuta 2013 annetulla [asetuksella nro 69](#), muunnettuna 9. elokuuta 2013 annetuksi laiksi nro 98, muutettuna

12. syyskuuta 2014 annetulla [asetuksella nro 132](#), muunnettuna tarkistuksin 10. marraskuuta 2014 annetulla [lailla nro 162](#) ja

6. elokuuta 2015 annetulla [asetuksella nro 130](#)) ja ministeriön [asetuksella nro 180/2010](#).

4. Koulutus

Sovittelijaksi haluavan on täytettävä ministeriön [asetuksen nro 180/2010](#) 4 §:n 3 momentin b kohdassa asetetut edellytykset, joihin kuuluvat mm. seuraavat: todistus vähintään kolmen vuoden opiskelua edellyttävän yliopistotutkinnon suorittamisesta tai todistus ammatillisen yhdistyksen tai ammattialajärjestön jäsenyydestä ja oikeusministeriön valtuuttaman oppilaitoksen antamasta vähintään kaksivuotisesta täydennyskoulutuksesta, jonka yhteydessä henkilö on osallistunut ohjatuksi vähintään 20 sovittelutapauksen ratkaisemiseen.

Oppilaitokset, jotka voivat antaa todistuksen sovittelijan koulutuksen suorittamisesta, ovat julkisia tai yksityisiä oppilaitoksia, jotka oikeusministeriö valtuuttaa tähän tehtävään tarkistettuaan, että ne täyttävät tietyt edellytykset.

5. Kuinka paljon sovittelu maksaa?

Ministeriön [asetuksen nro 180/2010](#) 16 §:ssä vahvistetaan sovittelusta perittävän korvauksen (*indennità di mediazione*) määrittämisperusteet, joihin kuuluvat menettelyn aloittamiskustannukset ja varsinaiset sovitteluun liittyvät kustannukset.

Määrät vahvistetaan [asetuksen liitteessä A](#) olevassa taulukossa. Ne määräytyvät riita-asian arvon mukaan.

6. Voidaanko sovitteluratkaisu panna täytäntöön?

[Asetuksen nro 28/2010](#) 12 §:n mukaan silloin, kun kaikilla sovittelun osapuolilla on käytössään asianajaja, osapuolten ja asianajajien allekirjoittama sovitteluratkaisu muodostaa täytäntöönpanoasiakirjan. Sen nojalla voidaan toteuttaa pakkolunastus (*espropriazione forzata*) tai tiettyjen varojen siirtovelvoite (*esecuzione per consegna e rilascio*), täyttää myönteinen tai kielteinen velvoite (*esecuzione degli obblighi di fare e non fare*) ja tehdä tuomioistuimen määräämää kiinnitys (*ipoteca giudiziale*). Asianajajat todistavat ja vahvistavat, että sovitteluratkaisu on pakottavien säännösten ja oikeusjärjestyksen perusteiden mukainen. Kaikissa muissa tapauksissa pöytäkirjan liitteenä oleva sovitteluratkaisu hyväksytään osapuolen pyynnöstä tuomioistuimen puheenjohtajan määräyksellä, kun on todettu, että se on muodollisesti pätevä ja että pakottavia säännöksiä ja oikeusjärjestyksen perusteita on noudatettu. Toukokuun 21. päivänä 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/52/EY 2 artiklassa tarkoitettujen rajatylittävien riitojen pöytäkirjat vahvistaa se ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen puheenjohtaja, jonka tuomiopiirissä sovitteluratkaisu on määrä panna täytäntöön.

7. Onko sovittelijoita koskevan tietokannan käyttö ilmaista?

Oikeusministeriö julkaisee verkkosivustollaan säännöllisesti luettelon sovitteluelimistä ja kunkin sovitteluelimen sovittelijoista.

Tämä on kohdassa 1 tarkoitettu [linkki](#). Verkkosivusto on kaikille avoin ja maksuton.

Päivitetty viimeksi: 17/05/2023

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetystä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.